DZIENNIK ZARZĄDZEŃ
DYREKCJI OKRĘGU POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 21.	Katowice, dnia 30 listopada 1934 r.	Rok II.

TREŚĆ:

ODEZWY, POCHWAŁY i UZNANIA.

Podziękowanie
za gorliwą i owocną pracę.

1) Asystent z Urzędu p. t. Rybnik 1. p. Wojciech Kulozik pozyskał od czasu wejścia w życie nowej taryfy 30-tu abonentów telefonicznych;

2) Asystent z Urzędu p. t. Cieszyn p. Jerzy Bohucki pozyskał w miesiącu październiku i listopadzie b. r. 72 radjoabonentów i 5 abonentów telefonicznych.

3) Asystent z Urzędu p. t. Tarnowskie Góry p. Adam Skupiński pozyskał w miesiącu październiku b. r. 52 nowych radjoabonentów;

4) Asystent z Urzędu p. Katowice 1. p. Antoni Borzejowski przyczynił się do wzrostu obrotu zleceń inkasowych i przekazów pocztowych;

5) Kontroler z Urzędu p. Bielsko 1. p. Cezary Kraminer przyczynił się do wzrostu ruchu zleceń inkasowych i paczek pocztowych;

6) Asystent z Urzędu p. Chorzów 1. p. Wincenty Słota przeprowadził umiejętną i skuteczną propagandę zleceń inkasowych i przekazów rozrachunkowych;

7) Naczelnik Urzędu p. t. Świętochłowice 1. p. Dyrbuś Teodor wykazał skuteczną pracę przy wykrywaniu przesyłek zbiorowych i wzorowo przeprowadził kontrolę opłat przesyłek wysyłanych za taryfą dla druków, a nie odpowiadających warunkom przepisanym dla druków.

Wyrażając niniejszem wymienionym pracownikom uznanie i podziękowanie za gorliwość i dobre wyniki pracy idącej w kierunku wzmożenia obrotów i podniesienia dochodów przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“, zwracam się z apelem do całego personelu podległej mi Dyrekcji, aby wzorując się na działalności wyżej wymienionych pracowników, intensywnie i owocnie współpracowali w dziedzinie propagandy usług pocztowych, telegraficznych i telefonicznych, jak również, by przyczyniali się do zwalczania uszczuplania dochodów przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

№ AO. 105 z dnia 30 listopada 1934 r.

Dyrektor Okręgu Poczt i Telegrafów

(—) Stefan Popiel

CZY PRZYPOMINASZ KLIENTOM PRZEDSIĘBIORSTWA „POLSKA POCZTA, TELEGRAF I TELEFON”, ŻE DO PRZESYŁANIA PIENIĘDZY SŁUŻĄ PRZEKAZY POCZTOWE I LISTY WARTOŚCIOWE, A NIE PRZESYŁKI LISTOWE.

POCZTA.

212.

Nalepki na listy wartościowe.

Listy wartościowe zagraniczne należy oznaczać nową nalepką „V“.

Dyrekcja podaje do wiadomości urzędów i agencyj pocztowo-telegraficznych tekst zarządzenia wprowadzającego nalepkę „V“, którą należy posługiwać się przy przyjmowaniu listów wartościowych zagranicę.

Zwraca się uwagę urzędów, że zagraniczne Zarządy pocztowe użalają się, iż listy wartościowe z Polski nie mają prawidłowego oznaczenia wagi po lewej stronie koperty (art. 8 pkt. 1 regulaminu) ani podkreślenia kwoty we frankach złotych, kolorowym ołówkiem (art. 5 pkt. 2 regulaminu).

W przyszłości należy unikać tych usterek.

ODPIS.

WYDZIAŁ 9
Nr. PZ. 410

Warszawa,
w listopadzie 1934 r.

Zaopatrywanie listów wartościowych przeznaczonych zagranicę nalepką „V“.

OKÓLNIK.

W wykonaniu postanowień art. 7 pkt. 2 regulaminu wykonawczego porozumienia o listach z podaną wartością (II. P. 1 str. 261) Ministerstwo Poczt i Telegrafów wydało specjalną nalepkę „V“ (druk № 50) koloru czerwonego. Nalepką tą należy zaopatrywać listy wartościowe przeznaczone zagranicę.

Na nalepce w miejscu wolnem obok litery „V“ z prawej strony należy podać czy-

telnie nazwę urzędu nadawczego oraz numer nadawczy przesyłki. Nazwa urzędu oraz numer nadawczy przesyłki mogą być wykonane pieczątką, drukiem, piórem lub ołówkiem chemicznym.

p. o. Dyrektor Departamentu
(—) *Maciej Romer*

№ PK. 51 z dnia 28 listopada 1934 r.

213.

Protestowanie weksli.

Protest z powodu niezapłacenia należności za inkaso należy sporządzać tylko w wypadkach określonych w § 5 punkt 3 — 5 przepisów ogłoszonych w Dz. Urz. Min. P. i T. № 21 poz. 105.

Wedle reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № PW. 120/45 z dnia 16.XI. b. r. jeden z urzędów pocztowych, wbrew postanowieniom zawartym w § 5 pkt. 3 do 5 i w § 9 przepisów wykonawczych do rozporządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 1.X. 1934 r. w sprawie przyjmowania weksli, płatnych w siedzibie miejscowego urzędu pocztowego, do zaprotestowania (Dz. Urz. M. P. i T. № 21 poz. 105) w wypadkach, gdy dłużnik odmówił zapłaty sumy dłużnej z wekslu, sporządzał protest z powodu niezapłacenia zarówno sumy wekslowej, jak i należności za inkaso.

W celu zapobieżenia możliwym tego rodzaju wypadkom w innych urzędach pocztowych wyjaśnia się, że protest z powodu niezapłacenia należności za inkaso należy sporządzać tylko w wypadkach wyraźnie określonych w § 5 pkt. 3 do 5 wymienionych wyżej przepisów.

We wszystkich innych wypadkach przy dokonaniu i sporządzaniu protestów weksli z powodu niezapłacenia, zgodnie z postanowieniami § 9 tychże przepisów, urzędy pocztowe winny stosować się do postanowień, zawartych w §§ 15 do 30 przepisów wykonawczych o zleceniach pocztowych w obrocie wewnętrznym (Dz. Urz. M. P. i T. № 5 z 1931 r. poz. 25).

№ PK. 40 z dnia 22 listopada 1934 r.

214.

Sprzedaż znaczków pocztowych.

Pośrednictwom pocztowym udziela się awansów w znaczkach pocztowych.

Na podstawie reskryptu Ministerstwa Poczt i Telegrafów № AK. 114 z dnia 21.XI 1934 r. Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów zarządza, aby urzędy przydzielonym pośrednictwom pocztowym udzielały awansów w znaczkach pocztowych i płatnych drukach pocztowych do wysokości 20 zł. Wysokość awansu należy uzależnić od obrotu sprzedanych znaczków i płatnych druków pocztowych w danem pośrednictwie.

Prowizję od sprzedanych znaczków i płatnych druków pocztowych winny otrzymywać pośrednictwa na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3.VI.1927 r. (Dz. Urz. M. P. i T. № 26 poz. 82 z 1927 r.) Książeczki na pobór znaczków i druków płatnych należy pośrednictwom pocztowym wydawać nadal bezpłatnie, w myśl zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 17.III.1923 r. № 2468/III (Dz. Urz. M. P. i T. № 15 z 1923 r.).

№ PK. 14 z dnia 26 listopada 1934 r.

215.

Znaczki urzędowe doręczone formacjom wojskowym.

O doręczeniu znaczków urzędowych formacjom wojskowym należy zawiadamiać Główny Skład Materjałów Pocztowych.

Stwierdzono, iż niektóre urzędy nie uwiadamiają Głównego Składu Materjałów Pocztowych w Warszawie, ul. Ludna № 4, o doręczeniu formacjom wojskowym znaczków urzędowych i wpłaceniu zainkasowanej kwoty pobraniowej na konto czekowe Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Przypomina się przeto urzędom i agencjom pocztowo - telegraficznym zarządzenie, ogłoszone w Dz. Zarz. Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów № 16 z dnia 12. IX. 1934 r. poz. 148, do którego należy ściśle się stosować.

№ PK 10 z dnia 19 listopada 1934 r.

216.

Obrót oszczędnościowy i czekowy P. K. O.

Wykazy dzienne należy składać częścią zapisaną na zewnątrz.

Ostatnio zachodzą dość często wypadki nadsyłania do P. K. O. przez urzędy i agencje pocztowe wykazów dziennych wkładek i zwrotów w obrocie oszczędnościowym, jak również wykazów dziennych wpłat i wypłat w obrocie czekowym, składanych częścią za-

pisaną do wewnątrz, a nie nazewnątrz, jak to przewiduje instrukcja o obrocie oszczędnościowym i czekowym dla urzędów pocztowych (str. 19-ta Rozdział III. punkt 3).

Ponieważ te niedokładności utrudniają pracę w biurach technicznych P. K. O., przeto wzywa się urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne do dokładnego stosowania obowiązujących przepisów.

Pp. Naczelnicy urzędów przypomną personelowi przytoczone przepisy.

№ PK 30 z dnia 21 listopada 1934 r.

217.

Wpłaty należności celnych.

Należności celne wpłaca się do kasy urzędu celnego, lub w Kasie Urzędu Skarbowego, w Oddziale Banku Polskiego, względnie w P. K. O.

W ślad za zarządzeniem № PK. 30 z dnia 23. X. 1934 r. (Dziennik Zarządzeń Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów № 19/1934 poz.187) uwiadamia się urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne, iż Ministerstwo Skarbu zarządzeniem z dnia 6.XI. b.r. № D. IV. 34415/1/34 — przy regulowaniu przez urzędy pocztowe odroczonych należności celnych ustaliło następujący tryb postępowania.

Zasadniczo wpłacanie odroczonych należności celnych winno się odbywać bezpośrednio w kasach urzędów celnych.

W razie niemożności wpłacenia tych należności do kasy urzędu celnego wpłaty te winny być dokonywane bezpośrednio w miejscowej kasie urzędu skarbowego lub w Banku Polskim na rachunek żyrowy właściwego urzędu skarbowego względnie za pośrednictwem P. K. O. na konto czekowe właściwej kasy urzędu skarbowego.

W ostatnim przypadku kasa urzędu skarbowego zarachowuje wpłacone sumy jako nadwyżki kasowe urzędów celnych, zwiększając je o kwotę opłaty manipulacyjnej, pobranej przez P. K. O. z jednoczesnem wypisaniem na rozchód na podstawie własnej noty kwoty potrąconej na opłatę (Dział 5 § 11 budż. Ministerstwa Skarbu).

O każdej takiej wpłacie brutto kasa urzędu skarbowego ma powiadomić niezwłocznie zainteresowany urząd celny.

№ PK. 30 z dnia 28 listopada 1934 r.

218.

Obrót bilonu w pełnych woreczkach plombowanych.

Z dniem 1 grudnia 1934 r. wchodzi w życie nowa instrukcja w sprawie obrotu bilonu w pełnych plombowanych woreczkach, którą podaje się poniżej do wiadomości urzędów i agencyj pocztowo-telegraficzych, wraz z odpisem odnośnego zarządzenia Ministerstwa Skarbu.

Jednocześnie zarządza się, aby urzędy (agencje) pocztowe przy odsyłaniu jako nadmiarów kasowych woreczków z bilonem, pochodzących z wymienionych w instrukcji kas urzędów i instytucyj umieszczały na odwrotnej stronie chorągiewek czytelny odcisk stempla dziennego urzędu (agencji) pocztowego.

№ PK 12 z 28 listopada 1934 r.

ODPIS — ODPISU.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III.16696/3/34.

Warszawa,
d. 13 listopada 1934 r.

Instrukcja w sprawie obrotu bilonu w pełnych plombowanych woreczkach — w ślad pisma z dnia 10 sierpnia b. r. L. D. III.5231/3/34.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli. Prezydjum Rady Ministrów, wszystkich Ministerstw.

Ministerstwo Skarbu przesyła przy niniejszem instrukcję w sprawie obrotu bilonu w pełnych plombowanych woreczkach wraz z dwoma załącznikami, a mianowicie przepisami Banku Polskiego o formowaniu woreczków (§ 3 instr.), oraz tabelą wag woreczków z prośbą o wydanie stosownych dalszych zarządzeń podległym władzom, urzędom oraz ewentl. przedsiębiorstwom państwowym.

Zarazem Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuie:

do § 5.

Za dozwoloną granicę odchyleń na wadze uważać w zasadzie należy conajwyżej wagę netto jednej monety. Do czasu jednak wprowadzenia jednolitego typu poszczególnych rodzajów woreczków i o jednakowej wadze odchylenia powyższe w odniesieniu do woreczków, zawierających monety bronzowe,

oraz monety niklowe, mogą być większe, ścisłych atoli norm tolerancji na wadze dla tych woreczków nie da się w obecnej chwili ustalić.

Zauważa się jednak, że ewentl. nie dość dokładne stosowanie się do postanowień § 5 instr. nie uchyla odpowiedzialności za zawartość tej instytucji (kasy), która woreczek napełniła.

do § 6.

Komisje powinny składać się z 3-ch osób, z których jedna ma być osobą odpowiedzialną za kasę danego Urzędu (władzy, przedsięb.) dwie zaś z personelu kasy. W przypadkach zaś, gdy skład danego działu kasowego jest jedno lub dwuosobowy dalsze osoby wyznaczyć należy z pośród innych urzędników danego Urzędu.

do § 7.

Wiadomość, do którego urzędu pocztowego zbiorczego należy odesłać woreczek (§ 5) wzgl. protokół i t. d. (§ 6), zainteresowane władze mogą uzyskać w miejscowym urzędzie pocztowym.

Wkońcu Ministerstwo Skarbu zauważa, że oddziały Banku Polskiego oraz kasy Urzędów Skarbowych mają obowiązek przyjmowania do zwrotu od władz i urzędów państwowych również woreczki zniszczone za zwrotem zastawu z wyjątkiem jednak woreczków, noszących znamiona rozmyślnego uszkodzenia, za które zastawu się nie zwraca.

Wysokość pobieranego przez kasy Urzędów Skarbowych, oraz oddziały Banku Polskiego zastawu za woreczki bilonowe obniżoną została z dniem 1-go lipca ub. r. do kwoty 60 gr za woreczek. Przy zwrocie próżnych woreczków, pobranych z bilonem zarówno przed 1 lipca jak i po tym terminie zwraca się zastaw tylko w kwocie 60 gr.

Dyrektor Departamentu

(—) Nowak

INSTRUKCJA
w sprawie obrotu bilonem w pełnych plombowanych woreczkach.

§ 1.

Postanowienia niniejszej instrukcji regulują obrót bilonu w pełnych plombowanych woreczkach pomiędzy Bankiem Polskim, Pocztową Kasą Oszczędności, Bankiem Gospodarstwa Krajowego, Państwowym Bankiem Rolnym, urzędami pocztowemi, kasami kolejowemi, kasami urzędów skarbowych, kasami celnemi.

§ 2.

Obrót bilonem między wymienionemi w § 1 instytucjami (kasami) następuje w pełnych plombowanych woreczkach na wagę, t. j. bez otwierania ich i szczegółowego przeliczenia zawartości.

Władze, urzędy oraz przedsiębiorstwa państwowe są obowiązane do przyjmowania na wagę pełnych woreczków, napełnionych przez instytucje wymienione w § 1, do których mają zastosowanie postanowienia zawarte w dalszych paragrafach niniejszej instrukcji.

§ 3.

Woreczki bilonowe mają być jednolitego typu ustalonego przez Mennicę Państwową w porozumieniu z Bankiem Polskim.

Woreczek po napełnieniu ma być związany, przeszyty sznurkiem i zaplombowany ściśle według przepisów, przyjętych w Banku Polskim, na sznurku ma być umieszczona chorągiewka jednolitego typu, wskazująca nazwę instytucji, w której woreczek został napełniony, rodzaj bilonu, ilość sztuk, sumę w złotych, wagę brutto oraz podpisy osób odpowiedzialnych za zawartość.

§ 4.

Każda instytucja (kasa) podejmuje bilon w pełnych plombowanych woreczkach od innej instytucji (kasy) po sprawdzeniu na miejscu prawidłowości zaplombowania, opakowania i napisów na chorągiewkach, zaś po przywiezieniu tego bilonu do swego lokalu sprawdza niezwłocznie a w każdym razie tego samego dnia, czy waga woreczka odpowiada wadze wypisanej na chorągiewce.

Na żądanie urzędu podejmującego niewielkie ilości bilonu instytucja (kasa) wypłacająca sprawdza w obecności odbiorcy wagę woreczka na własnej wadze.

§ 5.

W razie stwierdzenia na wadze różnic, które przekraczają dozwolone granice tolerancji, woreczek taki podlega zwrotowi — bez otwierania — tej instytucji (kasie), która woreczek wydała.

§ 6.

W razie potrzeby puszczenia bilonu w obieg w małych ilościach otwarcie i przeliczenie woreczka ma być dokonane komisyjnie przez komisję, która składać się winna z 3-ch osób.

W razie stwierdzenia różnicy czy to z powodu braku monet, czy też z powodu zastąpienia monetami o mniejszej wartości, monetami fałszywemi lub innemi przedmiotami — instytucja (kasa) sporządza osobno dla każdego woreczka odpowiedni protokół w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden przesyła wraz z plombą i chorągiewką i ewentualnie znalezionemi przedmiotami jak naprz. monetami fałszywemi do tej instytucji (kasy), która woreczek napełniła.

Odpowiedzialność za zawartość woreczka ponosi ta instytucja (kasa), która woreczek napełniła i obowiązana jest stwierdzone przez instytucję (kasę) odbiorczą braki natychmiast pokryć.

§ 7.

Końcowe postanowienie ustępu 1-go § 6 nie dotyczy woreczków napełnionych przez urzędy pocztowe — woreczki te (§ 5) względnie protokóły, plomby, chorągiewki i inne znalezione przedmioty jak naprz. fałszywe monety (§ 6) mają być przesyłane do urzędów pocztowych zbiorczych, a nie do tego urzędu, który woreczek napełnił.

§ 8.

Instrukcja powyższa wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1934 r.

MINISTER SKARBU

(—) *Wł. Zawadzki.*

Tabela wag

woreczków z poszczególnemi rodzajami monet.

RODZAJ MONET	Zawartość srebra i bilonu w worku			Waga netto jednostki, monety w gramach
	sztuk	zł.	dopuszczalna waga brutto w gramach	
Srebro po zł. 10	100	1.000	2.240 — 2.250	22
„ „ „ 5	200	1.000	2.245 — 2.250	11
„ „ „ 2	500	1.000	2.245 — 2.250	4,4
Nikiel „ „ 1	1.000	1.000	7.045	7
„ „ gr. 50	1.000	500	5.054	5
„ „ „ 20	1.000	200	3.039	3
„ „ „ 10	1.000	100	2.033	2
Bronz „ „ 5	1.000	50	3.042	3
„ „ „ 2	1.000	20	2.032	2
„ „ „ 1	1.000	10	1.510	1,5

219.

Formowanie worków bilonowych.

Przed napełnieniem worka należy zbadać czy nie jest podarty, poplamiony i czy nie pozostała w nim moneta z poprzedniego napełnienia. Następnie przeliczone monety wsypuje się do worka, najlepiej przy pomocy specjalnego leja i zawiązuje tak dokładnie, ażeby wyjęcie zawartości worka bez jego naruszenia było niemożliwe. W tym celu należy: 1) ująć górną, wolną część worka mniejwięcej w połowie i ułożyć w 4 równe podłużne głębokie fałdy, 2) w pewnej odległości od brzegu okręcić kilkakrotnie (najmniej dwa razy) fałdy mocno sznurkiem długości około 50 cm, silnie ściągnąć i zawiązać węzeł na środku fałd, 3) jeden koniec sznurka przewlec

przy pomocy szydła pod sznurkiem na drugą stronę ułożonych fałd, następnie przewlec koniec w ten sam sposób nad sznurkiem spowrotem do węzła i zawiązać ponownie węzeł, 4) przewlec oba końce sznurka przez dwa otwory chorągiewki, ponownie zawiązać węzeł, 5) oba końce sznurka przewlec przez otwory plomby i zawiązać węzeł w plombie, 6) zacisnąć plombę plombownicą i odciąć sznurki przy samej plombie. Następnie należy zważyć worek z bilonem i wypisać wagę na chorągiewce (uzupełniając wydrukowaną wagę brutto przez dopisanie atramentem ilości gramów), datę, nazwę miejscowości, w której worek został napełniony, nadto powinien być na niej umieszczony podpis pracownika, przeliczającego zawartość i ważącego.

Na chorągiewce, sporządzonej z trwałego kartonu, jest wydrukowana firma Banku, wartość monet w worku, ilość ich sztuk i rodzaj, oraz waga brutto w pełnych kilogramach.

Zaciski plombownicy wytłaczają z jednej strony plomby godło Państwa, a z drugiej firmę Banku oraz nazwę Oddziału i jego numer porządkowy.

№ PK. 12 z dnia 26 listopada 1934 r.

ILU ZYSKAŁEŚ ABONENTÓW SKRYTEK LUB PRZEGRÓDEK POCZTOWYCH OD CZASU WEJŚCIA W ŻYCIE NOWEJ TARYFY?

TELEGRAF i TELEFON.

220.

Kontrola telefonicznych stacyj abonamentowych.

Należy przeprowadzić kontrolę każdej stacji przynajmniej 2 razy w roku, a w dokumencie zdawczym uzasadnić zaszeregowanie stacji do odnośnej kategorji abonamentu.

Ostatnio zaszedł wypadek, że jeden z abonentów telefonicznych wniósł reklamację z powodu mylnego zaszeregowania jego stacji do II kategorji abonamentu zamiast do I przyczem zażądał zwrotu opłat od kilku lat wstecz. Żądanie swoje motywował abonent tem, że przedmiotowa stacja była od początku zainstalowana na obecnem miejscu t. zn. w mieszkaniu prywatnem w którym rzekomo nigdy biura nie prowadził i że zaszeregowanie stacji do II kategorji abonamentu było od początku niewłaściwe.

Przeprowadzone przy tej sposobności dochodzenia wykazały, że kontrola poszczególnych stacyj abonamentowych, a w szczególności tych, przy których nie zachodzą zmiany inwentarza powodujące zmiany opłat, jest wykonywana zbyt rzadko lub niedbale i bez notowania potrzebnych danych w odnośnych aktach. Nadto ujawniono, że akta poszczególnych stacyj telefonicznych są nieuporządkowane i wykazują liczne braki i niedokładności, a w przedmiotowym wypadku posiadany przez Urząd dowód przeprowadzonej w ubiegłych latach kontroli zawierał wprawdzie notatkę, że odnośna stacja jest i powinna być opłacana według II kategorji jednakowoż nie wymienił ani miejsca zainstalowania stacji ani powodu zaszeregowania jej do II kategorji abonamentu. Z braku więc kompletnych dowodów, przemawiających za słusznością lub niesłusznością zażalenia, Zarząd przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon był zmuszony z konieczności w kilku wypadkach zwracać reklamantom uiszczone opłaty.

W związku z powyższem celem uniknięcia w przyszłości podobnych wypadków i uzyskania odpowiednich dowodów przeprowadzonej kontroli a zarazem celem ustalenia nazwisk przeprowadzających kontrolę oraz odpowiedzialności za dokładność badania zarządza się: co następuje:

1) Kontrola poszczególnych stacyj abonamentowych i porównywanie stanu faktycznego z dokumentem przejęcia inwentarza winna się odbywać szczegółowo i jak najdokładniej i winna obejmować sprawdzenie ilości używanych przez abonenta aparatów dodatkowych, rodzaju tychże aparatów (szeregowe, automatyczne, CB, MB) sprawdzenie posesji na której aparaty dodatkowe są zainstalowane, sprawdzenie ilości używanych urządzeń dodatkowych (dzwonki, gniazdka wtyczkowe, dodatkowe słuchawki, tarcze spadkowe i t. p.) **a nadto w sieciach z obsługą ręczną sprawdzenie kategorji abonamentu.**

2) Kontrola każdej stacji abonamentowej musi być bezwarunkowo przeprowadzona **przynajmniej 2 razy w ciągu jednego i tego sa-**

mego roku. Jeżeli w ciągu półrocza nie było żadnej okazji przeprowadzenia kontroli, wówczas corocznie w miesiącu styczniu i lipcu należy wydelegować pracownika do przeprowadzenia szczegółowej kontroli tych stacyj abonamentowych, które w ciągu poprzedniego półrocza nie były badane.

3) Okoliczność przeprowadzenia kontroli należy zanotować na odwrocie „wykazu aparatów załączonych u abonenta" druk № 1106 (wzór 6 przepisów V Tf. 4). W zapisku tym należy każdorazowo wypisać dokładną datę przeprowadzonej kontroli, stwierdzony stan aparatów i urządzeń dodatkowych, kategorję abonamentu wraz z bliższem uzasadnieniem zaszeregowania do odnośnej kategorji oraz wyraźny cały podpis przeprowadzającego kontrolę. Zapisek ten będzie wskazywał czy każda stacja była corocznie 2 razy badana.

4) Wobec tego, że wypisywanie na dokumencie przejęcia inwentarza (druk № 1106) kategorji abonamentu czerwonym atramentem (tut. zarządzenie z dnia 2 lipca 1931 roku Nr. III/2-6868/31) bez bliższego uzasadnienia okazuje się niewystarczające, poleca się Urzędom w odniesieniu do stacyj zainstalowanych przed 1 października 1934 r. na dokumencie podpisywanym przez abonenta umieszczać czerwonym atramentem klauzulę uzasadniającą zaszeregowanie do odnośnej kategorji.

Przy zmianie kategorji należy odpowiednio klauzulę zmienić. W miarę potrzeby na dokumencie należy zamieszczać szkic miejsca zainstalowania aparatu.

Równocześnie poleca się Urzędom uporządkować akta wszystkich stacyj telefonicznych oraz bezzwłocznie przeprowadzić kontrolę tych stacyj, które nie były badane dłużej aniżeli pół roku. W razie stwierdzenia braku jakiegoś dokumentu należy spisać odpowiedni protokół oraz natychmiast sporządzić nowy dokument na postawie stanu faktycznego stwierdzonego u abonenta. Nadto w sieciach nieautomatycznych gdzie obowiązuje podział abonamentu na kategorje należy natychmiast przeprowadzić badania kategoryj abonamentu oraz dokumenty stacyj zainstalowanych przed 1 października br. uzupełnić klauzulą wymienioną w punkcje 4.

6) Badania stacyj telefonicznych winne przeprowadzać Urzędy telefoniczno-telegraficzne, a poszczególne urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne winne współdziałać z nazwanemi Urzędami.

Katowice, dnia 20 listopada 1934 r. № TE. 209.

221.

Wykazy należności telefonicznych i telegraficznych odpisanych z wykazów zaległości.

Stałą obserwację dłużnika winien prowadzić urząd w którym dłużnik zalega z zapłatą oraz urząd (agencja), w którego okręgu przebywa.

Przy przeglądaniu wykazu należności telefonicznych i telegraficznych odpisanych z wykazów zaległości na podstawie paragrafu 64 przepisów o pobieraniu i zarachowaniu taryfowych należności telefonicznych (V. TF 4) Dyrekcja stwierdziła, że poszczególni dłużnicy niejednokrotnie zamieszkują czasowo lub stale w okręgu doręczeń innego urzędu (agencji) aniżeli urząd w którym zalegają z zapłatą, wskutek czego urząd wierzyciel niema możności stałego i łatwego obserwowania dłużnika. Równocześnie stwierdzono, że w ostatnim czasie należności chwilowo nieściągalne stale wzrastają, wskutek czego zachodzi konieczność zorganizowania zbiorowego wysiłku zmierzającego do jaknajszybszego zlikwidowania zaległych należności. W tym celu Dyrekcja wydaje następujące zarządzenia:

1) W celu niedopuszczenia do powstania znacznych zaległości należy ściśle przestrzegać tutejsze zarządzenia z dnia 12 czerwca br. № TE 520 (Dziennik Zarządzeń Dyrekcji № 11 z 1934 r. poz. 95) oraz stosować rygory przewidziane w § 61—64 przepisów V Tf 4, jakoteż w pozycji 54 i 56 taryfy telefonicznej.

2) W wypadkach, gdy przeprowadzone egzekucyjne ściągnięcie zalegających należności dało wynik bezowocny oraz gdy ściągnięcie zaległych rachunków wymaga dłuższego czasu (przypuszczalnie ponad 6 miesięcy) należy zgodnie z § 64 przepisów V TF 4. zwrócić się sprawozdaniem do Dyrekcji z wnioskiem o tymczasowe odpisanie należności z wykazu zaległości. Do wniosku należy dołączyć wykaz zaległości sporządzony na druku № 1123 oraz zalegające rachunki, a w sprawozdaniu szczegółowo zapodać datę przedstawienia rachunku do zapłaty, datę wyłączenia stacji z ruchu, zapodać czy abonent poprzednio regulował zawsze rachunki w terminie, czy też dopiero po zastosowaniu odpowiednich rygorów.

3) Jeżeli chodzi o zaległe rachunki osób oraz firmy przeciw którym toczy się postępowanie upadłościowe, wówczas zgodnie z § 62 przepisów V TF 4, nie należy przeprowadzać egzekucyjnego ściągnięcia, tylko zgłosić wierzytelność do masy upadłościowej przy odnośnym Sądzie, a niezależnie od tego natychmiast przedstawić Dyrekcji sprawozdanie, zalegające rachunki, oraz wykaz zaległości sporządzony na druku № 1123 w 4 egzemplarzach celem odstąpienia sprawy Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Wykazy zaległości należy zaopatrzyć w następującą klauzulę prawomocności „Płatność i prawomocność stwierdzam" oraz w odcisk pieczęci urzędowej i wyraźny podpis naczelnika urzędu.

4) Należności odpisane z wykazu zaległości po myśli § 64 przepisów V TF 4, należy prowadzić w specjalnej ewidencji i stale obserwować dłużnika czy nie nabył jakiego majątku, czy nie uzyskał jakiego zajęcia, czy nie otrzymuje przesyłek pieniężnych i t. p. na których możnaby przeprowadzić egzekucyjne ściągnięcie zaległości. Obserwacje dłużnika należą zasadniczo do tego urzędu (agencji), w którym dłużnik zalega z opłatami. W wypadkach jednak, gdy dłużnik przebywa stale lub czasowo w okręgu doręczeń innego urzędu (agencji) wówczas obowiązek czynienia starań celem ściągnięcia zaległości spada na urząd (agencję) miejsca pobytu dłużnika w porozumieniu z urzędem-wierzycielem. W tym celu zechcą urzędy, które prowadzą ewidencję należności odpisanych z wykazów zaległości bezzwłocznie powiadomić zainteresowane urzędy (agencje), celem podjęcia wspólnych wysiłków zmierzających do ujawnienia stanu majątkowego dłużnika oraz ściągnięcia zaległości.

5) O wyniku czynionych starań celem ściągnięcia należności odpisanych z wykazów zaległości będą urzędy (agencje) przedstawiać Dyrekcji bez otrzymania specjalnego zarządzenia 2 razy w roku wyczerpujące sprawozdania w miesiącach lipcu i styczniu, oddzielnie dla każdego dłużnika. Sprawozdania winne przedstawić urzędy, które prowadzą zaległość w swojej ewidencji.

6) Jeżeli należność odpisana z wykazu zaległości zostanie w całości lub w części wyrównana, wówczas zgodnie z ostatniem zdaniem § 64 przepisów V TF 4, należy wpłaconą kwotę zarachować na przychód w ogólnym rachunku miesięcznym oraz obciążyć się wpłaconą kwotą w osobnej pozycji sumarycznego zestawienia (opłat abonamentowych, za rozmowy międzymiastowe, za telegramy kredytowane i opłat instalacyjnych) oraz bezzwłocznie donieść o tem Dyrekcji osobnem sprawozdaniem.

Równocześnie nadmienia się, że odpisanie wierzytelności z wykazu zaległości nie zwalnia urzędu, a w szczególności rachunkozdawców od odpowiedzialności materjalnej na wypadek stwierdzenia, że zaległości powstały z winy pracowników z powodu nie wyłączenia stacji z ruchu w przepisanym terminie lub z powodu późnego przedstawienia rachunku do zapłaty oraz z powodu nie pobrania w uzasadnionych wypadkach, kaucji na zabezpieczenie kredytowanych należności i t. p.

Ponadto zaznacza się, że odstąpienie od terminowego wyłączenia stacji telefonicznej z ruchu może mieć miejsce tylko wyjątkowo w wypadkach, gdy zalegający z zapłatą abonent ma złożoną kaucję, która przewyższa niewyrównany rachunek.

Wydane poprzednio w tej sprawie zarządzenie sprzeczne z niniejszem unieważnia się.

№ TE 521 z dnia 15 listopada 1934 r.

222.

W sprawie zniżki za końcowy aparat biurkowy.

Zwolnienie od opłaty dodatkowej za instalację końcową aparatu biurkowego przyznać może tylko Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów.

Pod poz. 129 pkt. a Dziennika Zarządzeń № 14 z 1934 r. ustalono opłatę instalacyjną za końcowy aparat ścienny lub biurkowy na 10 zł. Zgodnie z poz. 2 pkt. a, oraz ostatnim ustępem poz. 2 nowoobowiązującej taryfy telefonicznej ogłoszonej w Dz. Taryf № 11 z 1934 r., opłata instalacyjna za końcowy aparat biurkowy wynosi 10 + 5 = 15 zł. i tę opłatę powinny urzędy wymierzać przy ustalaniu opłat wstępnych i instalacyjnych dla nowozgłoszonych stacyj telefonicznych, stosując się pozatem do zarządzeń ogłoszonych w Dziennikach Zarządzeń № 12 z 1934 roku poz. 107, oraz № 19 z 1934 r. poz. 189.

W wyjątkowych tylko wypadkach, gdy nowozgłaszający się petent uzależni zaabonowanie nowej głównej stacji telefonicznej od przyznania mu końcowego aparatu biurkowe-

go za zniżoną opłatą w kwocie 10 zł., będzie mogła Dyrekcja zadecydować o przyznaniu ulgi i należy wnioski takie wraz z kosztorysem i szczegółowem sprawozdaniem przedstawić Dyrekcji do rozstrzygnięcia. Pod żadnym warunkiem nie wolno urzędom zgóry informować petentów o dopuszczalnej zniżce, którą można zaproponować tylko w ostateczności z zastrzeżeniem, że o definitywnem przyznaniu zniżki zadecyduje Dyrekcja. Urzędy powinny w takich wypadkach brać pod uwagę interes pocztowego przedsiębiorstwa i zawsze z punktu widzenia dochodowości ustosunkowywać się do abonentów.

W związku z niniejszem zarządzeniem sprostować należy pozycję 129 pkt. a Dziennika Zarządzeń № 14 z 1934 r. w następujący sposób: w zdaniu pierwszem należy skreślić dwa końcowe słowa „lub biurkowego", dodając kolorowy znak F, a na dolnym marginesie dopisać należy uwagę: F za aparat biurkowy 15 zł. wg poz. 2, oraz ostatni ustęp pozycji 2 taryfy telefonicznej Dz. Taryf № 11 z 1934 r. W sprawie zniżki patrz Dz. Zarz. № 21 z 1934 r. poz. .

№ TE. 5011 z dnia 19 listopada 1934 r.

223.

Wyjaśnienia do taryfy telefonicznej.

W związku z zarządzeniem Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 16. XI. b. r. № TE 2014, Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów wyjaśnia co następuje:

do poz. 4 pkt. d. taryfy telef.

Obecnie przy stosowaniu ulg przy zakładaniu nowych telefonów, które mają charakter przejściowy mogą zachodzić wypadki, że założenie aparatu końcowego może być tańsze niż jego przeniesienie i niektórzy abonenci, aby uniknąć opłat za przeniesienie wymawiają telefon, a następnie żądają założenia nowego telefonu, czyli spekulują na stosowanych zniżkach.

W stosunku do takich abonentów państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" nie ma obowiązku stosować przyznanych ulg i w tych wypadkach należy zażądać uiszczenia pełnych opłat wstępnych za założenie telefonu.

do poz. 4. ustęp końcowy.

W ustępie tym wyrazy „lub dodatkowego z przełącznikiem umieszczonym w aparacie lub oddzielnie", które znajdowały się w końcowym ustępie § 4 starej taryfy, zostały w nowej taryfie celowo opuszczone z tego względu, aby dodatkową opłatę zł. 5 pobierać tylko w tych wypadkach, gdy ma miejsce przenoszenie aparatu głównego a nie dodatkowego.

Ponadto przy przenoszeniu aparatu głównego, okoliczność, czy przełącznik umieszczony jest w aparacie, czy też oddzielnie, wpływu na wymiar pobieranych opłat nie ma.

do poz. 8-a pkt. 8 i 11.

Opłaty według punktu 11. poz. 8-a należy pobierać za aparat dodatkowy załączony do centrali domowej abonenta i zainstalowany poza obrębem posesji, w której znajduje się centrala, niezależnie od tego, czy konserwowany jest przez abonenta, czy przez państwowe przedsiębiorstwo „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

Równocześnie Dyrekcja przypomina postanowienia poz. 33 taryfy, że aparaty dodatkowe mogą być instalowane w takich lokalach, które nie wychodzą poza obręb jednej posesji.

W wypadkach tylko wyjątkowych Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów może zezwolić na to, aby na sieciach z taryfą ryczałtową aparat dodatkowy i główny znajdujące się w różnych posesjach otrzymały bezpośrednie połączenie.

Na sieciach automatycznych z taryfą licznikową, aparatów dodatkowych na innych posesjach nie należy instalować na warunkach podanych w poz. 2 pkt. f. i za opłatą przewidzianą w poz. 8-a lub b, lecz takie zgłoszenia abonentów należy traktować jako bezpośrednie połączenie dwóch punktów na warunkach i za opłatą podaną w pozycji 21 ustęp pierwszy obowiązującej obecnie taryfy telefonicznej.

Nadmienia się, że Dyrekcja będzie dążyć systematycznie do tego, aby istniejące w okresie uruchomienia sieci automatycznej z taryfą licznikową aparaty dodatkowe na innej posesji zostały zlikwidowane.

do poz 8-b.

Opłaty wymienione w punktach 14, 15 i 16 pozycji 8-a należy również stosować i na sieciach z taryfą licznikową.

do poz. 58 ustęp pierwszy.

Wyrazy „podlegające opłacie" nie odnoszą się do rozmów służbowych, które są wolne od opłaty.

№ TE 209 z dnia 23 listopada 1934 r.

CZY ZACHĘCASZ USTAWICZNIE KLIENTELĘ DO UŻYWANIA POCZTOWYCH KART TOŻSAMOŚCI I MIĘDZYNARODOWYCH KUPONÓW NA ODPOWIEDŹ?

ADMINISTRACJA.

224.

Nowe legitymacje urzędowe.

W związku z ustaleniem przez Prezydjum Rady Ministrów nowego wzoru legitymacyj, uprawniających pracowników w stanie spoczynku do ulg przy przejazdach kolejami państwowemi, oraz na podstawie zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 10.VIII. br. № BP-227 podaje się do wiadomości, że

1) Legitymacje dla pracowników w stanie spoczynku wystawia Dyrekcja Okręgu Poczt i Telegrafów za opłatą 50 gr.
2) Legitymacja jest ważna bez przedłużania na okres lat 5-ciu, licząc od daty wystawienia, poczem należy przedstawić nową fotografję celem wystawienia nowej legitymacji.
3) W razie utraty (zagubienia lub kradzieży) legitymacji należy o tem powiadomić natychmiast Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów celem unieważnienia legitymacji.
4) Właściciel zagubionej lub skradzionej legitymacji, po zawiadomieniu o tem Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów otrzymuje zaświadczenie, które zastępuje zagubioną lub skradzioną legitymację aż do chwili wystawienia nowej. **Do końca b. r.** ważne są legitymacje starego nakładu.

W związku z powyższem zarządzam:

1) Urzędy wezwą wszystkich pracowników w stanie spoczynku, pobierających zaopatrzenie emerytalne za pośrednictwem urzędu względnie przynależnych agencyj do zwrotu dotychczasowych legitymacyj, do wpłacenia kwoty 50 gr. tytułem kosztu legitymacji, oraz do przedstawienia nowej fotografji. Fotografje mają być wykonane na białem tle, bez nakrycia głowy, przyczem wielkość fotografji ma wynosić 37 x 52 mm., szerokość twarzy 15 x 20 mm.
2) Wpłacone sumy przekażą urzędy na konto Dyrekcji w P. K. O. № 300.516 z uwagą na odcinku środkowym: „Należność za legitymacje emerytalne". — Dowód wpłaty, wycofane legitymacje oraz fotografje poświadczane na odwrocie należy przedstawić Oddziałowi Osobowemu Dyrekcji wraz z wykazem zawierającym nazwisko i imię oraz tytuł służbowy emeryta.

Z wycofanych legitymacji nie wolno posiadaczom wyjmować fotografji.

Prezydjum Rady Ministrów ustaliło również nową formę legitymacyj dla pracowników państwowych przedsiębiorstw, które będą równocześnie służyć jako wyłączny dowód dla otrzymania ulg przy przejazdach kolejami państwowemi, **począwszy od dnia 1 kwietnia 1935 r.**

Prawo otrzymania legitymacji przysługuje:

1) pracownikom stałym, prowizorycznym, praktykantom, kontraktowym na czas nieokreślony, oraz tym agentom pocztowym z którymi zawarto umowy na czas nieokreślony.
2) żonom pracowników wyżej wymienionych.

Ponadto specjalne legitymacje mogą otrzymać pracownicy nie mający prawa korzystania z ulg kolejowych (kontraktowi na czas określony).

Koszt legitymacji wynosi 1 zł.

№ AP. 39 z dnia 17 listopada 1934 r.

225.

Państwowa pomoc lekarska.

Na kartach porady lekarskiej, wystawianych pracownikom, którym wypowiedziano stosunek służbowy należy ściśle określać termin rozwiązania tego stosunku.

Zdarza się, że pracownicy, którym wypowiedziano stosunek służbowy — na kilka dni przed rozwiązaniem tego stosunku zgłaszają się w Urzędach po karty porady lekarskiej dla siebie wzgl. członków ich rodzin.

W związku z tem poleca się Urzędom, by przy wydawaniu kart porady lekarskiej wymienionym pracownikom wzgl. członkom ich rodzin, określały na tych kartach datę

rozwiązania stosunku służbowego i czas do którego pracownicy mogą korzystać z państwowej pomocy lekarskiej.

№ AP 554 z dnia 26 listopada 1934 r.

226.

Rozsprzedaż broszurki z nową taryfą pocztowo-telegraficzną w opracowaniu „Reklamy Pocztowej".

Należy intensywnie propagować sprzedaż pierwszego nakładu. W miarę potrzeby natychmiast zgłaszać do Składu Materjałów Pocztowych dodatkowe zapotrzebowanie.

W ślad za tutejszem zarządzeniem № 459 z dnia 12.X.1934 r. AO. 105. przypomina się wszystkim urzędom i agencjom tutejszego Okręgu obowiązek intensywnej propagandy rozsprzedaży broszurek nowej taryfy w wydaniu „Reklamy Pocztowej", a mianowicie wszelkiemi możliwemi sposobami w szczególności przez umieszczenie w urzędzie (agencji) odpowiednich napisów w poczekalniach i przez oferowanie przy okienkach, poza urzędem przez akwizytorów, doręczycieli i podległe urzędowi pośrednictwa, a to tembardziej, że „Reklama Pocztowa" posiada w zapasie jeszcze większą ilość omawianych broszurek taryfowych.

W związku z powyższem należy jaknajprędzej rozsprzedać przydzieloną dotychczas ilość egzemplarzy i zgłosić do Składu materjałów pocztowych w Krakowie dodatkowe zapotrzebowanie w ilości uwzględniającej warunki miejscowe.

O ileby zdarzyło się, że sprzedaż broszurki napotyka na trudności, w takim razie należy o tem donieść Dyrekcji podając przyczyny, dla których urząd nie jest w możności rozsprzedać całego nakładu broszurek z nową taryfą.

№ AO 105 z dnia 22 listopada 1934 r.

227.

Propaganda abonowania skrytek i przegródek pocztowych.

Należy intensywnie propagować ten rodzaj usług pocztowych i donieść Dyrekcji w terminie do dnia 10-go lutego 1935 r. o ilości nowopozyskanych abonentów.

W związku z wejściem w życie nowej taryfy dał się zauważyć spadek liczby abonentów skrytek i przegródek pocztowych, przedewszystkiem z pośród posiadaczy dawniejszych skrytek kategorji „a".

Według wiadomości posiadanych przez Dyrekcję niektóre urzędy mimo, że posiadają pewną ilość wolnych skrytek, utrudniają niewiadomo z jakich powodów, niektórym klientom Przedsiębiorstwa przydzielenie skrytki, proponując zaabonowania przegródki.

Poleca się przeto nie czynić jakichkolwiek trudności klientom Przedsiębiorstwa, którzy pragną zaabonować skrytki pocztowe, lecz przeciwnie wszelkiemi możliwemi sposobami propagować abonament skrytek i przegródek pocztowych pośród ogółu klientów Przedsiębiorstwa ze szczególnem uwzględnieniem tych klientów, którzy poprzednio już korzystali z tej formy usług pocztowych.

Kwestje propagandy skrytek i przegródek należy omówić na zebraniach miejscowych organizacyj gospodarczych, dać stosowne pouczenie akwizytorom, nadto informować klientelę przy okienkach, przez doręczycieli, przez umieszczenie odpowiednich napisów i t. d.

O wyniku wymienionej akcji i o liczbie pozyskanych od dnia 1 grudnia b. r. abonentów skrytek i przegródek, urząd przedstawi sprawozdanie w terminie do dnia 10 lutego 1934 roku.

№ AO 105 z dnia 26 listopada 1934 r.

228.

Nowy typ umundurowania i zmiana odznak starszeństwa dla niższych pracowników pocztowo-telegraficznych.

Nowy typ umundurowania dla niższych pracowników pocztowo-telegraficznych będzie wprowadzony stopniowo.

Noszenie nowych odznak starszeństwa obowiązywać będzie już od 1 stycznia 1935 r.

W związku z wprowadzeniem przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów umundurowa-

nia nowego typu koloru khaki, oraz ustaleniem nowych odznak starszeństwa dla niższych pracowników pocztowo-telegraficznych zarządza się co następuje:

Wprowadzenie umundurowania nowego typu koloru khaki nastąpi stopniowo.

Na bieżący okres zimowy będą wydawane niższym pracownikom mundury przy przestrzeganiu następujących zasad:

1) pracownicy, którzy mają prawo do otrzymania na sezon zimowy pełnego umundurowania (czapka, płaszcz, kurtka i spodnie), płaszcza, kurtki lub kurtki i spodni, otrzymają mundury nowego typu koloru khaki;

2) pracownicy, którym przysługuje prawo do otrzymania tylko płaszcza otrzymują również czapkę nowego typu, chociażby okres używalności czapki dotychczas posiadanej jeszcze nie upłynął;

3) pracownicy, którym przysługuje prawo do otrzymania tylko czapki, spodni lub czapki i spodni, otrzymają je sporządzone z sukna koloru bronzowego, o kroju dotychczasowym.

W czasie przejściowego istnienia dwu typów mundurów należy przestrzegać, by pracownicy posiadali i nosili czapki i płaszcze sporządzone z sukna tej samej barwy i o kroju jednakiego typu, a więc dotychczasowego lub nowego.

Nowe odznaki starszeństwa są następujące:

1) dla woźnych — pałki czarne gładkie z wypustką szafirową;

2) dla pocztyljonów i młodszych monterów — pałki czarne z wypustką szafirową i wężykiem siutaszowym koloru złotego;

3) dla ekspedjentów i monterów — pałki czarne, z wypustką szafirową, wężykiem siutaszowym i jednym paskiem koloru złotego;

4) dla nadzorców — pałki czarne, z wypustką szafirową, wężykiem siutaszowym i dwoma paskami koloru złotego

Odznaki te umieszczone będą **tylko na kołnierzu kurtki** i to zarówno nowego typu, jak i na kurtkach dotychczasowych t. j. koloru bronzowego, pozostających jeszcze w użyciu.

Niedopuszczalne jest umieszczanie i noszenie jakichkolwiek odznak na kołnierzu płaszczy, a na czapkach ma być umieszczony tylko orzełek oraz emblemat pocztowy. Odnosi się to zarówno do czapek i płaszczy nowego typu, jak i do czapek oraz płaszczy koloru bronzowego, pozostających jeszcze w użyciu.

Dotychczasowe pałki sukienne barwy rdzawo-czerwonej, odznaki starszeństwa umieszczane na kołnierzu kurtek i płaszczy oraz na czapkach, emblematy pocztowe umieszczane na kołnierzu kurtek, jak również odznaki techniczne umieszczane na rękawie kurtek i płaszczy **należy z dniem 31 grudnia b. r.** w zupełności usunąć z mundurów pocztowo-telegraficznych.

Nowe odznaki starszeństwa (pałki) otrzymają niżsi pracownicy ze Składu materjałów pocztowych **w ilości po 1-ej parze na każdego pracownika.**

W tym celu urzędy przedstawią Składowi materjałów pocztowych w Krakowie odpowiednie zapotrzebowania, w których należy podać dokładnie ilość i jakość potrzebnych dla niższych pracowników odznak starszeństwa.

W zapotrzebowaniu nie należy przewidywać pałek dla tych pracowników, którym przysługuje prawo do otrzymania kurtek w bieżącym sezonie zimowym, gdyż nowe odznaki starszeństwa otrzymają oni umieszczone już na kołnierzu kurtki.

Na pp. Naczelników i Kierowników urzędów nakłada się pod rygorem osobistej odpowiedzialności obowiązek dopilnowania, by wszyscy zainteresowani pracownicy zaznajomili się z treścią niniejszego zarządzenia i do niego się zastosowali.

№ AG. 101 z dnia 24 listopada 1934 r.

229.

Wykaz reklam przeznaczonych do wywieszenia.

Nr. porządkowy	Nazwa firmy	Wymiar reklamy w decymetrach kw.	Rodzaj reklamy	Nazwa urzędu lub agencji, w których reklama ma być umieszczona	Czas trwania reklamy
5	Spółdzielnia Wydawnicza	6,46	wywieszki kolorowe	Chorzów 1, 2 i 3. Łagiewniki śl. Chropaczów Lipiny śl. Brzeziny Dąbrówka Mała Żory Pawłowice k/Żor Golasowice Wodzisław k/Rybnika Szarlej	od dnia 15. XI. 1934 r. do dnia 1. XI. 1935 r.

Nr. AG. 610. dnia 17.XI. 1934 r.

6	Bank Gospodarstwa Krajowego	70	afisz kolorowy	Zestawienie urzędów i agencji wedle poniższego	od dnia 22. XI. 1934 r. do dnia 22. V. 1935 r.

Aleksandrowice, Bielsko 1, Bielsko 1 Oddział na dworcu kol., Bielszowice, Bieruń Nowy, Bieruń Stary, Boronów k/Lublińca, Brenna, Brzezie k/Rybnika, Brzezinka, Brzeziny śl., Bujaków, Bystra, Bytków k/Siemianowic śl., Chebzie, Chełm k/Mysłowic, Chorzów 1, Chorzów 1 Oddział przy ul. Mickiewicza 4, Chorzów 3, Chorzów 4, Chropaczów, Chwałowice k/Rybnika, Chybie, Cieszyn, Czechowice, Czerwionka, Dąbrówka Mała, Dębieńsko Wielkie, Drogomyśl, Dziedzice, Gierałtowice, Giszowiec, Goczałkowice Zdrój, Godów, Godula, Golasowice, Goleszów, Gorzyce k/Rybnika, Hajduki Wielkie, Herby k/Lublińca, Imielin, Istebna, Janów k/Katowic, Jastrzębie Zdrój, Jaworze, Kalety, Kamienica na Śląsku, Katowice urząd telef. telegr., Katowice 1, Katowice 2, Katowice 3, Katowice 4, Katowice 5, Katowice 6, Katowice 7, Knurów, Kobiór, Kochłowice, Kończyce k/Rudy śl., Kończyce Wielkie, Kornowac, Kostuchna, Koszęcin, Leszczyny, Lędziny, Lipiny śl., Lisów k/Lublińca, Lubliniec, Lubsza k/Kalet, Lyski, Łagiewniki śl.,, Łaziska Średnie, Łaziska Górne, Makoszowy, Michałkowice, Miedźna, Mikołów, Mizerów, Mokre k/Mikołowa, Murcki, Nakło śl., Niedobczyce, Niewiadom, Nowa Wieś k/Chorzowa, Nowy Bytom, Olszówka Dolna, Orzegów, Orzesze, Pawłowice k/Żorów, Pawłów k/Bielszowic, Pawonków, Piekary Rudne, Piotrowice k/Katowic, Podlesie, Pogwizdów, Pruchna, Przyszowice, Pszczyna, Pszów, Radlin 1, Radlin 2, Radzionków, Raszczyce, Rogów n/Olzą, Ruda śl., Rybnik 1, Rybnik 1 Oddział przy ul. Werkowej 17, Rydułtowy, Sadów, Siemianowice śl., Skoczów, Strumień, Strzybnica, Szarlej, Szczygłowice, Szeroka, Świerklaniec, Świerklany Górne, Świętochłowice 1, Świętochłowice 2, Tarnowskie Góry, Tychy, Urbanowice, Ustroń, Wapienica, Warszowice, Wełnowiec, Wisła 1, Wisła Wielka, Wodzisław k/Rybnika, Woszczyce, Woźniki na śl., Wyry, Zabrzeg, Zebrzydowice 1, Zebrzydowice 2, Żory.

Nr. AG-610 z dnia 22 listopada 1934 r.

CO UCZYNIŁEŚ CELEM ZWALCZANIA NIELEGALNEGO PRZEWOZU POCZTY?

OBWIESZCZENIA.

230.

Poszukiwanie dłużników.

Poleca się urzędowi (agencji) pocztowo-telegraficznej zbadać przy pomocy doręczycieli i miejscowego biura ewidencji ruchu ludności, czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń: Jan Pawławski, b. niższy funkcjonarjusz pocztowy z Wilna, Grzymała-Borkowski Władysław z Zielonek k. Warszawy, b. urzędnik pocztowy, Mayer Józef z Krystynopola, oraz byli radjoabonenci: Liskowecki Ludwik, Złoczenko Benio, Sienkiewicz Wacław, Halicki Stanisław, Schleier Gustaw, Heller Ignacy, Grochowski Władysław, Stankiewicz Irena, Stermanowa Kazimiera, Głowacki Władysław, Troczewski Zbigniew, Szczurowskyj Aleksander, Domańska Ewa ze Lwowa, Władysław Zelno, b. abonent telefonu № 2671 urzędu telefoniczno-telegraficznego w Gdyni, Tadeusz Nowacki, b. abonent telefonu № 2453 w Gdyni, oraz Krauze Angelika, b. abonent urzędu telefoniczno-telegraficznego w Gdyni.

Wymienieni wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania.

W wypadku pozytywnego znalezienia miejsca zamieszkania jednego z wymienionych dłużników należy bezpośrednio zawiadomić o tem właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ TE. 322. z dnia 19 listopada 1934 r.

Poleca się Urzędowi (Agencji) zbadać przy pomocy doręczycieli i Miejscowego Biura Ewidencji Ruchu Ludności, czy nie zamieszkują w tamtejszym okręgu doręczeń byli abonenci telefoniczni, którzy zalegają z zapłatą należytości telefonicznych: Sachse Stefan właściciel firmy „Oświęcim Praga Auto“ przy ul. Opolskiej 19 w wysokości 250 zł 13 gr, Otto Pawelski Henryk ostatnio zamieszkały przy ulicy Żółkiewskiego 3 w wysokości 219,90 zł, Baron Erdman właściciel firmy „Technika i Handel“ przy ul. Krakowskiej 51 w wysokości 49 zł 50 gr, Zaborski Andrzej przy ul. Żwirki i Wigury ostatnio zamieszkały w Warszawie przy ul. Rybnej 4 w wysokości 24 zł 97 gr, Nuer Pinkus ostatnio zamieszkały przy ul. Powstańców 3 m. 6 w wysokości 175 zł 50 gr, Bernfeld-Polecki Wacław ostatnio zamieszkały przy ul. Sobieskiego 4 w wysokości 186 zł 60 gr, Enoch Oskar przy ulicy Słowackiego 19, ostatnio zamieszkały w Krakowie-Pędzichów przy ul. Bocznej 4, m. 3 w wysokości 24 zł 40 gr, Jan Jezierski b. radjoabonent Urzędu telefoniczno-telegr. Bydgoszcz oraz Zaborny Jan b. abonent telefonu № 1020 Urzędu telefoniczno-telegraficznego w Bydgoszczy, który nie uregulował rachunków telefonicznych, Edmund Guziałka b. radjoabonent Urzędu telefoniczno-telegr. Gdynia oraz Zasławski Aleksander b. abonent telefonu № 1837 Urzędu telef.-telegr. w Gdyni, Hanik ostatnio zamieszkały w Nowym Bytomiu przy ul. Marsz. J. Piłsudskiego, Schwarz Fryderyk, Bielecki Eugenjusz, Romanek Wilhelm ze Lwowa.

Wymienieni wyjechali z dotychczasowego miejsca pobytu w niewiadomym kierunku bez policyjnego odmeldowania. W wypadku pozytywnego znalezienia jednego z wymienionych dłużników należy bezpośrednio zawiadomić o tem właściwą Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów.

№ TE. 322 z 24 listopada 1934 r.

Adres Administracji: DYREKCJA OKRĘGU POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, I. p. pokój Nr. 6.

PRENUMERATA NA ROK 1934 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300516.

Sosnowieckie Zakłady Graficzne, Sp. z ogr. odp. w Sosnowcu. **Cena 25 gr.**